

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönyö.

Bérmestéri levelek el nem fogadtak.

Előzetési árak:

Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes évre . . . 7 k. 10 r.
Félévre . . . 3 k. 10 r.
Negyedévre . . . 1 k. 10 r.
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes más 5 k. 5 r. a kapható
a kiadványban a Gram-Gravé
litolitokészítési háza.

Hirdetéseket felvételek a kiadó
hivatalban.

Hirdetések díja:

4 hasznon háromszor vagy
annak helyett 5 k. Nagyból és
közönséges hirdetéseknek 10 k.
Minden egyes hirdetés
melytől 10 k. 10 r.
belföldi.

Nyitási költségek 10 k.
Hirdetési díjak
előre fizetendők.

Megjelentek hetenkint háromszor: Kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. alatt.
hová a lap szállást szívesen kíván megadni.

Feliratok szerkesztése:

Dr. György Kónya.
Kéziratok vissza nem álltak.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

A Brassó-háromszéki vasutak.

Az a legfontosabb, melyben az érdekeltek városok és községek a f. hó 29-én a közforgalomnak átadandó Brassó-háromszéki vasutak első vonatát részesíteni fogják, mind az azon fontos érdekekhez, melyeket a legelőkelőbb vasut szolgálni, előmozdítani és kielégíteni fog.

Mert alig ismerünk vasutat, a legutolsó időben létesítet, melytől egyéni szükség lehetne hivatást megadni, mint épen a Brassó háromszéki.

A háromszéki minden ágy fog szorongatott, nehézség helyzetből kiszabadulni a mezőgazdasági, ipari és gyári élet gyors felvirágozni.

A vonal egész 26 km. hosszú része, mely Brassóhoz Fogaraszegre vezet: a hó természetességgel gazdagon megadott Barcaságot, Erdély alföldjét szeli át, mi által a mintaszerű szagú dalkodók számtalan mezt és kerti produktumainak fog az eddigelő szőlők ellenében kereslet nyitni és biztosítani; ugyancsak az ezen vidéken egyetlen és pártatlan keresztényi által marha-haladást fogja a világiakhoz. Közébe hozni; egyismerend a zseresti papír- és cellulóz-gyáraknak, — mely utóbbit a hitelbank mellől millióval rendezte be — oly gyepéket szerezett fel, melyeket a szakiskolák messze földi keresnek, és mely mégis eddig biológiai részben szállítási nehézségek miatt nem tudott — jövőjét biztosítani; kapcsolatosan ezzel, az itten tervezett személy-mun-

kás letelepítés megalkotni és átál a sokat panaszkodó munkás-éviandókat Oláh-székbe végre-valahára megcsinálni.

A vasutonál másik réte, mely 76 km. a Brassói Közi-Vásárhelyi terjedő, Háromszék körébe szeli át; válságos fordulatmal fog a gazdaság és különösen a faipar területén előadni.

Mindenek előtt Szentgyörgy, a székelő főváros fog a Békics állomáshoz felcsatlakozni közelből jutni. Már a tervezés: a pár évkészés székely ipart az első székely szőlő ipar-talán, 150.000 forint, beruházással új gyárat fejeztet be; Sz. György lesz már ezáltal a székelő gazdasági piac; a fogja majd Csikmege egész forgalmát körvonalozni.

Igaz miszót azonban a vasuta faipar területén fog teljesíteni; igaz, gazdaság és bő aranyerőket nyitni, az által, hogy Erdélynek messze gazdaság, nagy részben még és szisz erőt a kihasznosítási körz-főzetébe teszi.

A Brassó-háromszéki vasut a 42. kilométer kezdve jobbra és balra a legzabbabb, közöztük és erőket nyit meg a vállalkozó szellemnek, csak követni kell a Horn Dávid faipar társulatot, mely Kovácsa közöztük — a most már megnyitandó vas-uta bátorozza — őrisi kiterjedésű fa-telepeket létesít, azokon sűrűn át mintegy 60 kilométert keskenyágvas-utakat és sűrűt létesít.

Barátos, Kovácsa, Zabola és Imecsa-állomások közelében már is újabb és újabb fűrészek emelnek.

Nagyon fogja, emelni a vasut a székelő körben megismertetni Erdély ezen részében kevés természeti szépségekhez gazdag és kiváló gyógyhatású, de elhanyagolt s eddig el is rejtett fürdőt is.

Könnyen hozzáférhető tenni olyan természeti tüneményeket, mint a torj kőbarlang, a kovásmai Pokolász stb., melyeket nemcsak a hatásra utalt betegek, de a turistáknek egy csoportja fog felkeresni, kik majd gyönyörködhetnek a határszél legmagasabb birtasának örök hőidőre csuabban is; a hatalmas Buceacsi, Király- és Feketeó közvén sziklatömegében s az általuk bezárt gyönyörűségesség völgyekben.

Az egész vasut 103 km. hosszú a fővonalban s építési költségei 2.800.000 forintban állapították meg az engedélyezéskor, melyhez Brassó és Háromszék vármegye, Brassó sz. kir. város és egyesek biztositották a törvényesen megkövetelt törzsrészténytet.

Az elsőbbségi kötvények jobbanak külföldi tőkepénzeseknek kezében vannak. Az egész vonal meutén 13 állomás, 2 rakodó és 3 megállóhely létesítet.

Az emelkedés Zernest felé 1 1/2 %, Közi-Vásárhely felé 6 1/2 %-os.

Különös nehézség nem fordultak elő s annak köszönhető, hogy a vonal ma már a — közúti vasutaként kezelendő Brassó-hoz-szafuális szárnyvonal kivételével — teljesen készen van.

Ez a csonkán maradó — egyelőre — szárnyvonal, mely a helyiális csángóknak

éplőt, a vasut: sötét pontja — 16.000 m. hosszú csak, de elkészülte a biromatlan jövőben kétszáz, mint a Brassó általad 400 méterj vonalrész nem lehet kiszámítani. Miért? mikor a törvény ehhez a jogot megadta.

Nem tudjuk. De ez nem zavarja az örömet, melyvel a megnyitással eltele nézünk; nem a lelkesedést, melyel Barost fogadni készülnek.

Mert megírta, hogy lejön, s a vasut által maga fogja a közforgalomnak átadni.

S hisszük, hogy meg lesz előzve a miniszter, mert a szerzet és tisztelet oly elematris nyilatkozatával fog találkozni, melytől osztályrész csak azon keveseknek jut, kiknek hazafias és őszintén működése objektív szemmel is, mindenki részéről feltétlen elismerésben részesül.

S nem kicsi dolog az itten lelt minálunk, ha nemzetiségnek onként, szabad akaratból tűzik ki a trikotort: a magyar eszme szimbólumát.

Zernestől Közi-Vásárhelyi építékek a diszkapák; készülnek az ipar-kiállások, mert minden lesz, a mit csak fogadó bizottság kieszelt: kivilágított város, nemzetiségben bannándírmok, bankettek, színház, tisztelgés, hangverseny stb. és mi talán mindennél többet ér: hallani fog a miniszter két szót, igaz, őszinte szívből jövő „isten hozott!”-at.

TÁRSZÉK

A vallomások.

(Egy anglikánról naplójából.)

— A „Brassó” eredeti ábrása. —

Minden elvezetett ram névbe a földön. A szerzet, a szerzet, mely valakinek a jobban, melegebben üdvözi. A szőlőkelfőre a sirnak; rokon, barát nekem csak névvel létezik és a kiblen mindelőt bízott bitam, és a kiért földi és égi jussom az szőlők felől ostan volu, hitlenül elbagyott.

— Me. tudtam meg, hogy nem szeret, soha sem is szeretett.

— Főlesemeged akartam lenni, drágám! mondtam hozzá oly lágyan, oly szívből, mire csak egy szerezési lágy köpes.

— Nagyon szép szándék! — felelte ő.

— Most atyjához megyek, hogy megkerjem kőket.

— Őda hiába fárad, szót hangyul.

— Mit mond?

— A papa azt mondta, hogy én nem párti. Tegnap beszélte a főnökkel. Többek közt én is szóba került. Főnök azt mondta, hogy én nem sokig lesz a hivatalban.

— Áthelyezték a Brassóba.

— Nem, hanem mással tölteket be a helyet. A hivatalnak, melyre ont ideiglenesen kineveztek, nem felel meg.

— Ez azt gondolom?

— Igen, az áthelyezték.

— Hiszen senki sem dolgozott az irodá-

ban oly szorgalmasan, oly buzgalommal, mint én.

— A főnöke ép ellenkező előírást tett a pénzügyminisztériummal.

— Ez azt a kibaszott hiszt?

— Miert ne, ha a főnöke és a papa azt mondta.

— De nem csak ez az egy állás van a világban. Keresek mást, edző akaratom van és hiszem, hogy találak olyat, hol nem dobok el, mint a kifacsart citromot, hanem érdemben szert megvesztelnék, mondanak megcsinálni.

A szép lány gyönyörű pillantást dobott fölem és arcom, melyet én a szemétközbe hasonlítottam, mintha örögi kifejezését nyert volna, midőn ezt válaszolta:

— Nincs kedvem nyomorogni. Aztért megyek férjhez, hogy jólétre jussak. Ma a kényelmem nem bír ovis, nincs miért főlekednem.

— Tehát nem szerel? — kérdésemet elhívte.

— Azt nem mondom, de feleségek csak annak lesznek, ki melletük mehetnek. Istén adja meg, hogy a mondás és ottgáztól a faképnél.

Ime a kor realizmusa és imo gyermekneké romlottsága.

Szeret és még sem lesz többem, mert elni akar. Tehát ő is, mint a női leány, az életnek anyagi oldalát tekinti. A szerelmét rávaló is ködös, anyrúk eszt. Ha nincs, a ki most szívódió szavak a kék, miközben, kunyhóban éjen, megzsema férje bántat.

Mind e sapig azt hittam, hogy van.

Magamról írtam. Én azaz, ki szeretek, egy pusztá szigeten is ellátnék, füveket, gyökereketki táplálkozni, ha saivam választja mellettem életem. Egy mosolygást, egy édes szavart az égbe, vagy a föld mélyébe mennék.

Hát családok, csak keveset az életet?

Mióta élek anyám emlíjtött elválasztottak, a csapások selyma nyom. Egyéb betegségből a málsiba estem. Smikor folyógyulamt, a koporok szörzese, a sirások jaja lett ismerősem.

És most, midőn a boldogság közepette hittem magamat, a boldogtalanság mélyébe süllyedtem.

A mártíri hajnal, megalkodni nem tudtam, élvezetemen álomlásom és kibem mint istenben hittem, eldöbött, mint egy rongyot. A kínos leverts, az édes, a kegyetlen fájdalom nemcsak szívem közepébe nyílt, hanem testem minden pórusába biszert.

Hát csak ez a sorsa a kizáród, virádó, emlenek? Hát csupán szeredés jutalma a becsületes törvényesség? Hát csak gorbama kioldás bére az igazságtétel? Hát csupán néhány híleg az visszhangja a hó szerelmek?

Ezekre a kérdésekre rákötöl szívem és feszült agyam szemmel választ nem volt képes adni.

Humánl borult szemmel? Csak sűrű fátyol keresztelt láttam.

Ebben a kegyetlen állapotban a modern menteg, a szív és lelki bajt megoldója, az anglikusság moráltál agyamban. Életem

egyik legszebb eszméjének tartottam a monoklitisz módot. Ezen a már nem mindennapi uton — egy szerződés, mely egy nyomorult lényt örök nyugalomra, örök békére.

— Csak a halál nemek választást nem tudtam határozni. A pistoly által halál a legbiztosabb, de egy tiszteseség fogyer 5-6 forint és nekem anyám pénzem nincs. Nem akartam maradt, hogy a háztartásem kiférsem, nem akartam adóssággal átvonni. Aután ki tudja, találkoznak a masvilágban szálalásod-némál. A vitál magfudás szegénytelen-tye fortan.

— Egy pillanában egy szemes bolt előtt mentem el. Szégyellők meghalni, nem mindennapi és nem is szegénytelen. Ez lesz a legnagyobb gondotam agyamban és minden habozás nélkül a boltsba léptem.

— Az jobban egy alacsony széken egy nagyon jó aczru, ezüst székűre örök ember tilt.

— Készítem, és egy nagy adag kőszent kértém.

— Azonnal felelté majdnem lány hangon a székáros.

— Nem, hanem azonnal, hanem rögtön! kiállék társulni!

— Lassan urackam, hád meodem ősem öreg csontjainál, monda, kis székűről felkelve és felém lépve, a tisztos édes. Midőn

hozáim ért, megáll, nagy szemével hozzám reám nézett, mintha lelkem gondolatát karta volna.

— Mit néz rem olyan nagyon gyantam? kérdémet nem épen barátságos hangon.

